

Christina
Busck

KULTUR

Joakim
Westlund

Kulturredaktörer: Christina Busck, 0650-355 49, 0650-355 94 • Joakim Westlund (vikarie), 0270-740 65 • E-post: kultur@ljusnan.se • Fax: 0650-355 80

Den stora längtans poet

Under torsdagens visfestival vid Loses på Bollnäs finnskog uppstod ett möte som nog kan leda till en lång vänskap mellan finnmarkspoeten Olle Svensson, som gick ur tiden 1972, och kultursidans skribent.

BOLLNÄS

Jag hade hört talas om Olle Svensson. Det har gått rätt många år sedan jag såg Finnmarksteaterns föreställning om honom.

Först under torsdagens visfestival tillägnad honom, upplevde jag hur personligt berörande hans diktning kan vara.

Jag rördes till tårar under dagens huvudnummer med trubaduren Kurt Öberg, som tonsatt Olle Svenssons dikter och nu stöddes av en sjuannaorkesters fylliga komp.

Kurt Öberg hade bjudit in dragplåstret Börje Ahlstedt, som tillsammans med skådespelarkollegan Annika Wallin läste Olle Svenssons dikter.

Kvällen fylldes först och främst av drömmar och längtan.

Olle Svensson fick som liten barnförlamning och kunde inte på samma vara tillsammans med andra barn. Han blev sedan halt för livet, men det gav honom tillfälle att i stället skapa sig en andlig inre värld. Kurt Öberg sjöng Vi hämnas vårt lyte och skapar en värld som inte kan förgöras med svärd.

Drömmen och längtan framstod som den verkligaste verkligheten under kvällen. Annika Wallin läste om den vattenlängtan som finns och oss som aldrig kommer till havet. Vad vet vi då ändå

inte om havet? Vi har öppnat våra pulsådor för att skapa ett hav och vårt hav är det rödaste.

Annika Wallin läste också dikten från 40-talets krigsår om att någon måste välja bort att ta till sig varje krigsrapport, i stället tänka tillbaka 100 år på allt som varit, se det liv som finns i naturen.

Livet har skalat av mig mina drömmar och ur ansiktet tvättat bort mina illusioners kosmetik, börjar den senare dikten som Börje Ahlstedt läste, men Olle Svensson ställde ofta motsättningar mot varandra och trots att det inte blev något av allt han skulle göra är det i dikten till slut trots allt förlusten som är segern.

Kurt Öberg hade hört Börje Ahlstedt på julaftonsmorgonen i tv läsa Olle Svenssons dikt som säger att vi måste ha en längtan för att orka leva. Vi ska inte fly, nej, men i den grå muren måste vi ha några gömda lösa tegelstenar som vi vid behov kan ta bort för att blicka ut mot det öppna havet.

Det visade sig att Börje Ahlstedt har ett speciellt förhållande till Olle Svensson. Det är en av de poeter som han uppehåller sig vid när han är ute på sjukhus och läser dikter.

– Vi måste ha en längtan har jag läst i otaliga sammanhang och terroriserat mina kollegor med. När vi skulle gå fram till kistan

Med sin högklassiga gestaltsförmåga och kraftfulla stämma fyllde Börje Ahlstedt Olle Svenssons dikter med en längtan som blev kött och blod.

FOTO: ANNA ALVERHAG

vid Ingmar Bergmans begravning hörde jag Erland Josephson viska bakom mig Han ska väl inte läsa Olle Svensson nu?

Naturligtvis lyftes hela programmet många klasser med en av landets främsta skådespelare på scenen. Med sin spontanitet, im-

provisation och humor bjöd han mellan dikterna också på stor underhållning, även om han hade en tendens att sväva ut och stjåla föreställningen.

Kurt Öberg mötte Olle Svensson för första gången på 80-talet i Edsbyn då han under en uppläsning greps av dikten där poeten

ber att få förmågan att växa neråt – till det lägsta.

– För dem som var äldre handlade dikten om att gå från livet till döden, men för mig som var en ung kaxig stockholmare handlade det om att bli ödmjuk.

JOAKIM WESTLUND